

TONDARO

Obsah tohoto čísla:

	strana:
Úvodník	1
Recenze	2
Příběhy	4
Divoký nápad	10
Luštění	14
Anglická stránka	24
Tip na výlet	25
Komiks	26

Redakce časopisu:

Kristina Barth (Kristi), Marek Ekrt (Marek), Matouš Fiala (Matouš), Hynek Hána (Hynek), Marek Hlaváček (Mára), Adriena Kisilová (Adri), Kryštof Krutiš (Krýša), Michal Krupka (Michal), Daniel Mojžíš (Dáda), Viktoria Ostapčuk (Viky), Ela Posodová (Ela), Róza Posoldová (Róza), Martin Skála (Martin), Ondřej Skála (Ondra), Noemi Veselá (Noemi)

Obálku nakreslila Diana, 9.A

Komiks na zadní straně vytvořil Marek

ÚVODNÍK

Milí čtenáři,

tento časopis je již 30. číslo Tondy, což znamená, že jsme společně oslavili třicet vydání plných zábavy a příběhů!

Téma časopisu je „Černobílý svět“. Ve Vašem časopisu najdete: křížovky, recenze, příběhy a komiks.

Doufáme, že se Vám bude líbit.

Martin, Mára

Kristi, Ela

Recenze na film Sonic 3

Jedná se o akční film, který existuje i jako videohra. Filmová série má tři díly, které na sebe navazují. Film je hodně promyšlený a napínavý.

Ve filmu vystupuje jako hlavní postava malý modrý ježek jménem Sonic se superschopnostmi. Má i ježčí kamarády, kteří se jmenují Tails a Knuckles a lidské přátele Toma a Maddie. Jednoho dne Sonic zjistí, že existuje jeho zlé dvojče jménem Shadow, který se probudil z padesátiletého umělého spánku. V minulosti mu zabili kamarádku, takže chystá pomstu. Vypadá to, že s ním bude problém.

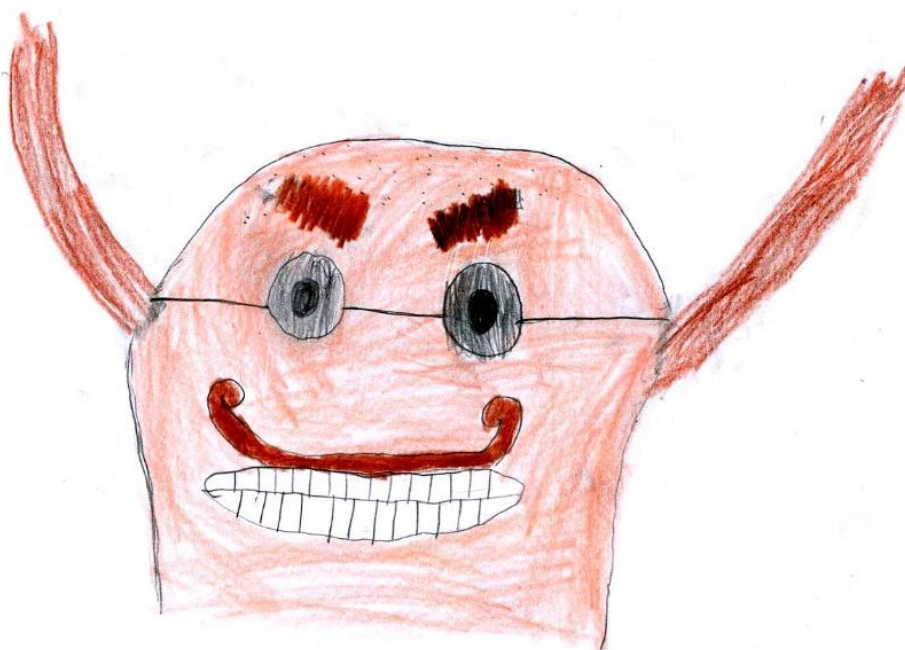
Shadow se navíc spojí s dědou Eggmana a chystají se společně zničit svět.

Sonic ve zprávách zjistí, že Shadow už napadnul část města. Když se s ním Sonic a jeho kamarádi Tails a Knuckles utkají, uvědomí si, že Shadow je silnější než oni tři dohromady.

Proto se nakonec rozhodnou spojit svoje síly s padouchem Eggmanem, aby zastavili Shadowa a zachránili celý svět.

Hodně se mi na filmu líbilo hlavně to, že film dává smysl, a i když je děj hodně akční, tak je to zároveň dobře promyšlené a člověk se v něm neztratí. Film je napínavý až do samého konce, který nechci prozrazovat.

Na film se ještě můžete podívat v některých pražských multikinech.

Ondra

Recenze: Minecraft film

Představte si, že na chvíli vkročíte do světa, kde jsou neomezené možnosti, kde každý blok představuje příběh, dobrodružství nebo výzvu. Film Minecraft se pokouší přenést tento virtuální svět na velké plátno a výsledkem je fascinující podívaná, která osloví hráče i nehráče.

Příběh je o partě lidí, která se pomocí modrého drahokamu dostane do kostičkového světa plného fascinujících stvoření. Během cesty tímto světem potkají mistra „craftění“ známého jako Steve. Steve jim řekne, že se dostali do Nadsvěta, který je ve velkém nebezpečí. A naučí je, jak v tomto prapodivném světě přežít. Vládce Piglinů, který ničí Overworld (nadsvět), se jmenuje Malgosha. Malgosha vlastní nebezpečný amulet nadvlády, jímž ovládá ostatní Pigliny.

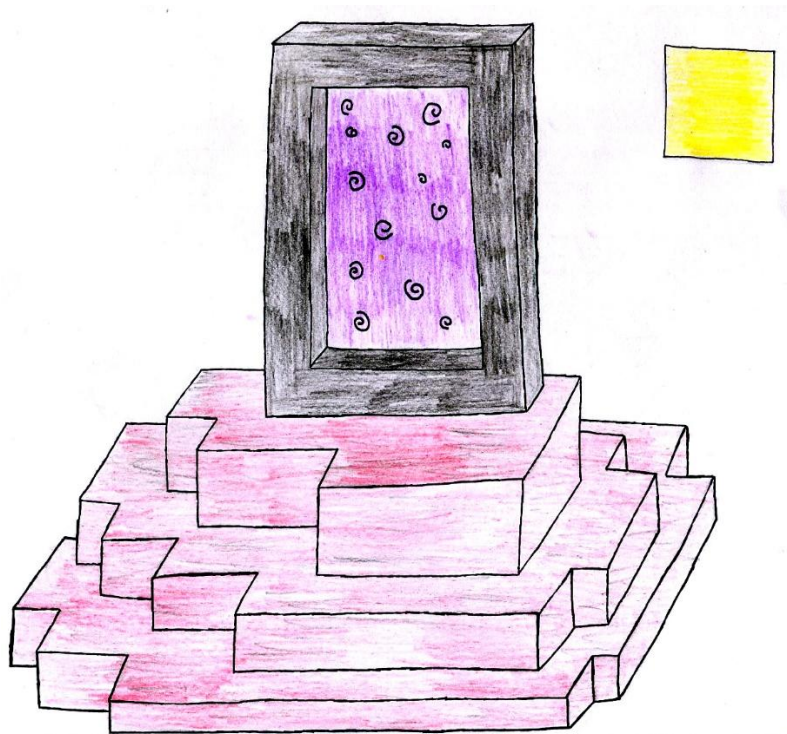
Film se mi velmi líbil. Sice jsem očekával animák, ale to zase tolik nevadí. Mojang (firma co vlastní Minecraft) říká, že vyjde více Minecraft filmů, tak snad se dočkáme i animované verze. Doporučuji tento film.

Věděl jsi, že:

V Minecraft filmu dabují youtubeři Hejlovec a SirYakari?

V Minecraft filmu se objevil Technoblade! (nejlepší hráč minecraftu na světě, který bohužel zemřel na rakovinu).

Toto není první Minecraft film. O Minecraftu existují už dva filmy. První Minecraft film se jmenuje Minecraft: The story of Mojang, který je o tom, jak hra vznikla. Natočila ho 2 players production (dva lidi, co dělají filmy jako koníček).

JÁ, TAPÍR

Ahoj, já jsem Róza a jsem tapířice. Jednou jsem přemýšlela, jaký by byl černobílý svět. Přemýšlela jsem dlouho. Ani jsem si to moc neuměla představit... jíst bílý salát nebo se koupat v bílé či černé vodě.... Ale teď jdu za maminkou, protože jí musím pomoci.

Moje maminka se jmenuje Mia. Má velkou zahradu, kde pěstuje salát a mrkev. Taky tam má velké čisté jezero, kde se často chodím koupat. Dnes jí jdu pomoci na zahradu. Pomáhám jí takhle: malým chobůtkem vytrhávám salát a mrkev, na konci ještě prošlápnu hlínu a zalijeme. Dnes bylo hodně práce, protože je konec jara. Navíc takovým malým chobotem zalít celou velkou zahradu nám dalo hodně zabrat. Za odměnu jsme se vykouply v maminčině jezeře. Bylo to skvělé. Po takové dlouhé práci bylo odpočívání ve vodě krásné.

Cestou zpátky jsem šla jinudy. Vlastně jsem tudy ještě nikdy nešla. Ale moje kámošky už jo. Říkaly, že se cesta napojí k té, kterou chodím normálně. Pak taky řekly, že je jen trochu zarostlá, jinak krásná. Chvilí jsem se bála, ale pak jsem užasla. Stromy byly celé zelené. Tráva byla vysoká, sem tam byly květiny.

Tu jsem zahlédla kytku, kterou jsem ještě nikdy neviděla. Ani holky mi o ni nikdy neřekly. Byla duhová a její stonek byl rubínový. Přišla jsem k ní a prohlížela jsem si ji. Najednou se ozval něčí hlas, který řekl: „Splním ti jedno přání.“ „Kdo jsi?“ zeptala jsem se nervózně. „To jsem já, ta barevná květina. Jaké přání je tvé první?“ Chvilí jsem přemýšlela a pak řekla: „Moje první přání je černobílý svět.“

Barevná květina sklopila svůj květ. Po chvíli se zvedla a záhadně rostla do výšky. Rostla a rostla, až jsem ani neviděla její květ. A pak: „Lááz lááz noj moj black white.“ Najednou spadla dolů a byla v té stejné výšce jako předtím.

Všechno se začalo měnit. Až to bylo jenom černobílé. Když jsem se koukla zpátky na barevnou kytku, už tam nebyla. Šla jsem dál, až jsem se napojila na cestu, kterou chodím normálně. Bylo strašné vedro. Slunce bylo bílé a svítivé. Rozhodla jsem se, že se půjdu vykoupat. Zamířila jsem k mému oblíbenému jezeru. Cestou jsem si prohlížela stromy, květiny, trávu a další věci. Když jsem došla k jezeru, bylo černé. Hned jsem do něj skočila. Bylo teplé, ale příjemné. Doplavala jsem na druhý břeh. Tam jsem si odpočinula. Kolem byl písek, takže se na mě lepil, když jsem ležela. Když jsem se zvedla, moje záda byla celá od písku. Znovu jsem vlezla do vody a plavala na druhý břeh. Tam jsem vylezla a dostala hlad. Hned mě napadlo, jak bude asi vypadat salát. Jestli bude bílý, nebo černý? Z modré vody se stala černá a salát je normálně světle zelený. Takže bude nejspíš bílý!

Zamířila jsem na velkou pláň, kde roste jenom salát. Při cestě jsem zase pozorovala keře a stromy. Bylo zajímavé, že některé stromy měly bílé listy a jiné černé. Kmen byl vždycky černý. Květiny měly stonek bílý a květ buď bílý, nebo černý. Na pláni bylo vše bílé. Salát i tráva. Byl to zvláštní pocit jíst bílý salát. Ale byla to krása! Protože ta bílá se na sluníčku leskla.

Najednou se začalo stmívat. Rozhodla jsem se, že na pláni zůstanu. Když jsem se ráno probudila, viděla jsem tu barevnou květinu. Koukala jsem na ni celá udivená. Ale ona řekla: „Ahoj, každé přání trvá jen jeden den.“ Zeptala jsem se, proč jenom jeden den, ale ona mi řekla, že je nesmysl, kdyby to trvalo rok. Najednou se všechno začalo zase barvit. Bylo mi to trochu líto, ale ten barevný svět se mi líbí víc. Duhová květina zase zmizela. A měla pravdu. Kdyby to trvalo rok, tak by se mi to přestalo líbit. Ten barevný svět je hezčí.

Róza

Cesta pana Celestýna

Pan Celestýn jen tak sedí.... Přemýšlí, co s životem dál, povzdechne si, pak napadne ho, co kdyby si do domu tučňáka vzal! Má to ale jeden háček, má zcela prázdný váček, jen pár drobásků.....

Je celý smutný, jak se dostane do Antarktidy, když nic nemá. Přemýšlí o tom celou noc, toho tučňáka chce vážně moc. Tu noc se mu o tom zdá a s probuzením nápad má. Nápad je to trochu špatný, co mu ale jiné stačí, než si zabalit oblečení, trochu jídla, trochu pití, těch pár drobásků, plavky radši..... Nic nekupovat, jen tak si zabalit, bez letenky na letiště vyrazit - říká se tomu cestování načerno.

Ze svědomí ho sice trochu bolí hlava, tu bolest však přebývá odvaha, ale to už pádí na letiště Praha.

Let do Antarktidy letí za půl hodiny, co mu tedy zbývá: vyhledat pořádný kufr nějakého pasažéra.

Do všech stran se dívá, hlavou při tom kývá. Hned si kufru všímá, za rohem už číhá.

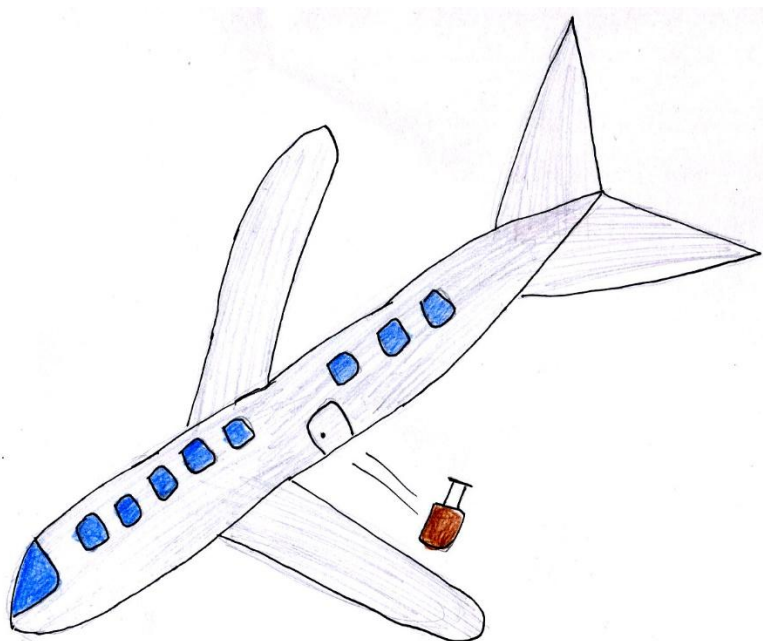
Kufr má alespoň dva metry, je opravdu hodně velký. To už z rohu vybíhá a zip kufru rozepíná. Vleze do něj jedna dvě, je mu tam moc příjemně. Tak si schrupne na chvíli, probudí se ve zpoceném tričku. Ale to už v letadle je...

Náhle zima velká je, a on z toho klepe se a s ním celý kufr. V tom blíží se k němu kroky a slyší nějaké zvuky, otevírání kufru. Když osoba kufr otevřela, rázem oněměla. Vyskočila, zakřičela: „Máme tady černého pasažéra!!!“ Přiběhl personál celý, všichni rázem oněměli. Vyskočili, zakřičeli, přitom kufr vyhodili, z letadla ven...

Z té výšky pan Celestýn letěl celý den. A v tom ŽBLUŇK! Spadne do vody, je jako ryba mokrý. Klesá ke dnu pěkně v tempu a ryba mu v krku zaskočí. On se dusí a dusí a v tom tučňák ho vyloví. Tučňák na to nestačí, nést takové závaží, oba spolu klesají, pak je někdo vyloví.

Pořádně se rozmrká, zuby přitom drkotá, pak se ještě vysmrká, na lodi se mihotá. Uvidí dvě postavy, ty se mu hned představí: „Zdravíčko. Valentýn a Augustýn, tak se jmenujeme my, jak pak se jmenujete vy?“ „Jmenuji se podobně, Celestýn je jméno mé. Těší mě velice.“ Pak se všichni tito muži na tučňáka podívají. „Necháme ho radši tady, myslím, že se mu tu líbí,“ řekne jeden z nich.

To už spolu odplouvají, na tučňáka zamávají, dodnes spolu podnikají a dobře se při tom mají.

Kristi a Ela

Jak jsme s pandou zachránily barvy

Ahoj jmenuju se Linda. Je mi 13 let. Dneska jedeme s maminkou do Zoo. Když jsme projížděly autem, tak jsme viděly krásná místa. Byly jsme se podívat na různá zvířata. Potom jsem zahlédla pandu a poprosila mamku, abychom k ní zašly.

Panda byla moc hezká. Viděly jsme, jak jí bambus. Byla to zábava. Kolem nás šel nějaký pán v černé bundě. Pán něco zamumlal a všechny barvy najednou zmizely. Všichni se zastavili překvapením a stáli jako sochy.

Když jsem se podívala kolem, neviděla jsem červenou, žlutou, zelenou – viděla jsem jenom černou a bílou. Naštěstí byla se mnou moje nová kamarádka panda.

Panda se pořád koukala na bambus, protože byl šedý. Pak šla ke mně a řekla lidským hlasem, že si na ni mám sednout. Tak jsem si sedla. Vyběhly jsme ze Zoo, a začaly hledat zloděje barev.

Hledaly jsme všude - byly jsme v Číně, v Antarktidě i v Americe...Prostě jsme všude hledaly, ale nenašly jsme ho. Už jsme prohledaly celou planetu, ale bylo to k ničemu. Vypadalo to, jako by uběhla jedna hodina. Pak

jsem se zamyslela... Když jsme prohledaly celou planetu a toho pána nenašly, tak to nemůže být doopravdický člověk!

A tak mi došlo, že musíme prohledat Vesmír. Sehnaly a oblékly jsme skafandry. Sedly jsme do rakety a vyrazily za dobrodružstvím. Doletěly jsme na Měsíc a zahlédly jsme toho pána. Přistály jsme u něj a zeptaly se, proč sebral všechny barvy. Řekl nám, že je osamocený a celý život žije bez barev. A nepřeje to ani lidem na Zemi.

Vysvětlily jsme mu, že s barvami je život lepší. Přemluvily jsme ho, ať letí s námi na Zemi. Poprosily jsme ho, ať barvy znovu vrátí. Rádi se staneme jeho kamarády, aby nebyl na Měsíci tak osamocený.

Všechno se stalo podle plánu a čaroděj i mluvící panda jsou dodnes mí kamarádi.

Viky

S barvami, nebo bez?

Ve městě žil chlapec jménem Tonda. Měl rodinu a byl spokojený. Chodil do školy, kde měl fajn kamarády a super kamarádku Kristýnu. Se vším mu pomáhala a on jí taky. Nejvíce mu pomáhala s rozeznáváním barev. Tonda totiž neuměl dobře rozeznávat barvy. Ale jak se Kristýna snažila, Tondovi vůbec nedokázala pomoci. Tonda to strašně štvalo, protože ve škole se mu děti kvůli tomu posmívaly, a když byl úkol s barvami, Tonda musel dostat jiný, protože to pro něj bylo nemožné. Kristýna si s tím nevěděla rady. A Tonda to každý den nesl hůř a hůř.

Tonda jednou domů přišel s brekem. Spolužáci se mu posmívali, že neumí rozeznat červenou od zelené. Tašku hodil do rohu a šel si sednout na pohovku. Za chvíli přišla máma, která řekla: „Tondo, tady máš dopis od neznámého odesílatele, a proto si to pro jistotu přečtu s tebou.“ Tonda otevřel dopis, kde stálo:

„Dobrý den, můžete si přát jakékoliv přání a do minuty vám ho splníme.“

„No, tak to je bezva,“ řekla máma. „Tak si to dobře rozmysli,“ utrousila ironicky a odešla.

Tonda se dlouho rozmýšlel. Nakonec řekl: „Chci, aby byl svět bez barev.“ A najednou se to stalo. Všude byl příšerný chaos. U zmrzlinářství si nikdo nemohl koupit zmrzlinu, protože nikdo nevěděl, která je která, to stejné bylo u obchodu s potravinami. Ve školách nemohli dávat úkoly s barvami, protože je nikdo neviděl. Voda nebyla modrá a slunce nebylo žluté. Všechno se stalo černobílým. Tonda byl šťastný, aspoň prozatím.

Ale když šla Tondova máma pro jablka a nemohla poznat, jestli jsou žlutá, červená nebo zelená, tak na to přišla. „Tondo, ten svět bez barev sis přál ty?“ zeptala se. Tonda tedy odpověděl: „Ano, já si to přál, protože víš, jaké mám trápení s barvami.“ Máma ale odpověděla: „Tondo, to ale nejde, víš, jaký zmatek panuje po celém světě? Tonda odpověděl: „Máš pravdu, ale já nechci, aby se mi ostatní posmívali, a taky chci svět barevně!“ „Tondo,“ řekla máma, „tak si najdi adresu toho odesílatele a pošli mu dopis, aby se to zrušilo.“

Tonda šel do svého pokoje a našel tam obálku od dopisu. Podíval se na ni, ale adresa nikde. Podíval se z obou stran a úplně všude, ale adresa tam nikde nebyla. Tonda si nevěděl rady. Vzteký strčil do černé limonády, a ta se rozlila na papír. Tonda se na papír se zlostí koukne, a když se podívá lépe, uvidí nápis: Antonín Vysoký. Tonda se rozzářil. Dočetl se, kde bydlí, a šel psát dopis:

Milý Antoníne,

přání, co jste mi poslal, se opravdu stalo, a teď je celý svět jen černobílý. Ale to se nepovedlo a teď je ve světě zmatek. Přál bych si dvě věci: aby se to přání zvrátilo a místo toho bych si přál, abych viděl barevně. S pozdravem,

Tonda.

Tonda zabalil dopis a šel ho donést do schránky. Dal ho tam a vrátil se zpátky domů. Tonda už byl unavený, tak se lehnul a usnul. Další den Tonda nešel do školy. Nemyslel na nic jiného. Už v pyžamu vyběhl ven podívat se do schránky. A dopis tam skutečně byl. Tonda šel domů a otevřel ho společně s mámou. V dopise se psalo:

Milý Tondo,

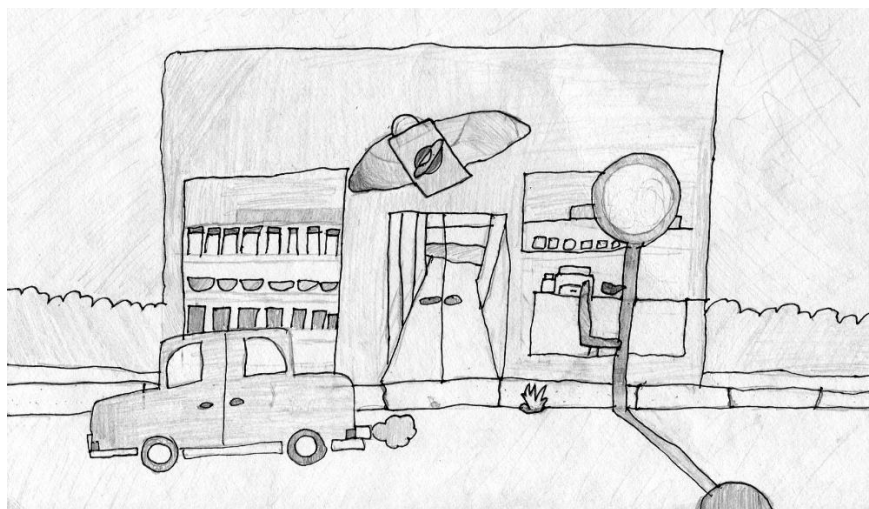
Tvůj dopis jsem si četl a myslím si, že by sis mohl přát nové přání a zrušit to staré. Rád ti to umožním, protože tvůj úmysl je čistý a zasloužíš si to. Takže si přání klidně přej.

S pozdravem,

Antonín Vysoký.

Tonda vyslovil své přání. A svět byl zase barevný. Tonda dokonce poprvé rozeznal s jistotou červenou a zelenou. Byl z toho nadšený! Maminka byla také moc ráda. Zítra na tento příběh už nikdo nebude vzpomínat, ale musím dodat, že Tonda dostal za jedna z češtiny, a dokonce splnil i všechny úkoly s barvami.

Kryša

Marek

NAROZENINY

„Ahoj mami,“ řekl Tonda. „Už máš dodělaný ten dort?“

„Ano miláčku, jdi si užívat oslavu a dárky!”

„Ano mami, už jdu a máš už pro mě dárek?“

„Ano Tondo, ale už běž a neotravuj!“ Tonda odešel.

Někdo přišel a zazvonil. Maminka šla otevřít. Málem do něčeho narazila. Vykřikla. Tonda přiběhl a ptal se: „Mami, co se děje?“

„Tak se koukni, co je před dveřmi!“

Tonda se kouknul a uviděl velkou krabici. Na krabici velkým písmem napsané:

PRO TONDU K 10. NAROZENINÁM

„Koukej, to je dáreček, vid', mami?“

„To jo, Tondo, takový dárek bych ti nedala ani já.”

„Mami, nevíš, od koho to je, a nevíš, co to je?“ „To nevím.“ Když byl večer, Tonda ho otevřel. Uviděl stroj. Na něm byl zlatý nápis: BARVOSTROJ. Na něm několik tlačítek. Tonda nějaké zmáčkl. Najednou jako by byl na nejrychlejším kolotoči na světě. Objevil se na louce. Byla mu zima a nic neviděl. Báł se. Nevěděl, co má dělat. Všechno bylo černobílé! V duchu prosil, aby mu někdo pomohl, a najednou uviděl stromy, na kterých byly bílé veverka. Když chtěl jít domů, zeptal se cizího pána, jestli nemá mapu, naštěstí měl. Tonda se na ni kouknul, ale vůbec nic nepoznal, vše bylo černobílé. Nevěděl, kde je a jak se má dostat domů. „Jsem v háji zeleném,“ řekl si. Jenom jedna věc nebyla černobílá.

Tonda viděl něco hnědého, chlupatého a mělo to ocas. Najednou se to otočilo. Tonda mu viděl do tváře. Byl to muflon. Řekl: „Potřebuju pomoc, už jsem dlouho nejedl.“ Jenomže najednou vyběhl z křoví velký kanec a zaútočil na Tonda. Tonda se lekl UAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA!

[illegible]

A jak bude příběh pokračovat? Bude Tonda oslavovat? A co dostane za dárky? To už je jen na vaší fantazii.

Adri a Míng

Černobílý svět

Sníh, uhlí i fotbalovej míč,
vše, co si na černou a bílou představíš.

Sudoku i šachy černobílé jsou,
vyber si mezi světlem a temnotou.

Pavouk na pavučině či černý fix na papíru,
barvy černá a bílá mají neskutečnou sílu.

Panda, zebra, panter, tučňák, vrána, labuť,
lední medvěd, nějaké zvíře je tmavší
a nějaké zase světlejší, nějaké černé,
nějaké bílé, všechny podléhají té síle.

Martin K., 5.C

Stříbrný pláč

Sedí na lavičce holčička.
Pláče sama sobě do trička.

Po tváři stékají jí slzy.
Bude se muset rozhodnout brzy.

V kapse jen pár stříbrňáků
a okolo davý hlupáků.

Kdo by to řekl?
Takhle ve spěchu.
Už nemá ani pár stříbrňáků
a nad hlavou střechu.

Kdo by to řekl?
Kdo by to viděl?
Protože ty stříbrňáky
nikdo nikdy nenáviděl.

Pročpak brečí?
Nejsou to řeči.
Důvod je nejasný,
ale ne dočasný.

Jsou to peníze.
Dovedly jí až do krize.

Anna, 6. A

STŘÍBRNÝ PŘÍBOR

Mamince se stala chybička

Amálee zaskočila vidlička

Do krčku ji zapadla

A potom tam zůstala

Zavolali záchranku

Řidič řídil ve spánku

Viděla to policie

Spadli do řeky Dyje

Přišla rybička

Mokrá jako vodička

Vylovila dávkou

A s ní celou posádku

A tak jedna vidlička

Schovala se do krčka

A UŽ TAM ZŮSTALA!

Kačka, 6.A

Půlnoční svit

Na nebi měsíček stříbrně svítí,
rybáři chytají ryby do sítí.

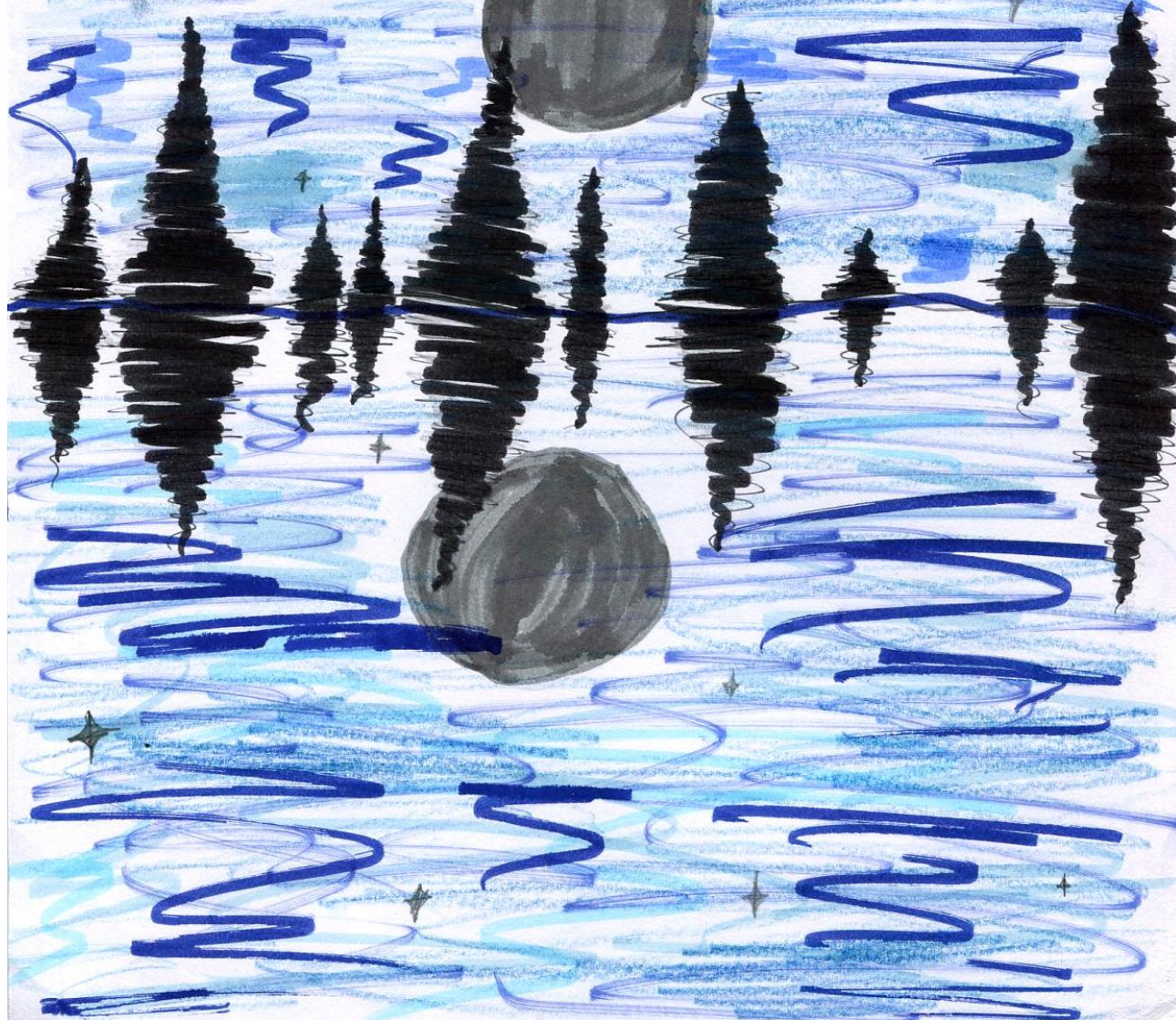
Stříbrná mlha hladí krajinu
svit měsíčku odraží se na vodní hladinu

V kapce rosy se odlesky třpytí

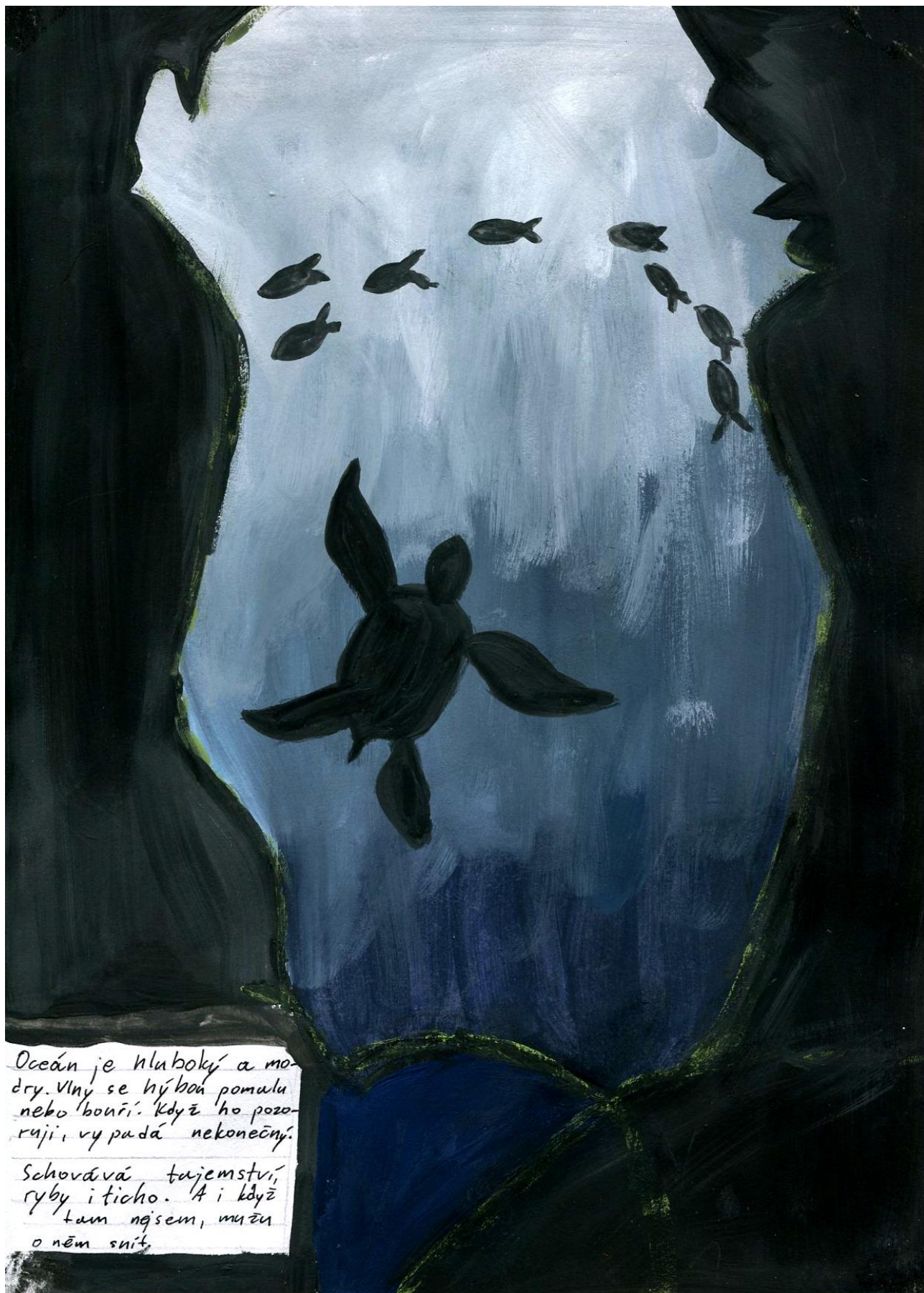
Kdy rybáři něco chytí?

Větr šumí v korunách

a rybáři se snaží chytat ve vlnách

Klárka, 6.A

Oceán je hluboký a mo-
dry. Vlny se hýbou pomalu
nebo bouří. Když ho pozoro-
vají, vypadá nekonečný.

Schovává tajemství,
ryby i ticho. A i když
tam nejsme, můžeme
o něm snít.

Bohdana, 6.A

Básničky s hádankou

- 1) Hodně domů,
málo stromů.
Nebe je tu plné střech,
neroste tu žádný mech.
- 2) Je tu hodně velký klid,
tady, támhle, žádný lid.
Listnatý či jehličnatý,
jsem tu častěji samotný.
- 3) Přijdu domů, hned mě zdraví,
bohužel mi nerozumí.
Nějaká slova ovšem zná:
„Sedni, lehni!“ Tohle zná.
Je to přítel člověka.

Dáda

Hádej, kdo jsem...

Ted' jsem sice barevný, ale před pár lety jsem byl jenom černobílý.

Kdysi jsem dokonce ani neměl hlas, a proto, aby mi lidé rozuměli, museli za každou scénu psát, co jsem řekl nebo co zrovna říkám.

Mluvit bez psaní za každou scénou jsem konečně začal v roce 1927.

Kdo jsem?

Odpověď: _____

Nevíš?

Tak ti dám nápovědu: F __ M

Celestýna, 5.C

Doplňovačka

1.-2. třída

Doplň:

hor_, k_tka, ž_dle, r_ma, ž_žala, j_zda, ch_tr_, ryb_čka, č_slo, k_tička, t_gr, š_pka, kn_žka

3.-4. třída

Doplň:

1. l_sina,
2. b__t doma
3. m__t nádobí
4. p__tel na brambory
5. s__rové maso
6. v__dět vysoký strom
7. čep__řit se
8. l__že na sních
9. netop__r v sí hlavou dolů
10. otravný hm_z,
11. ob__vatel města

Bonus pro 4. třídu

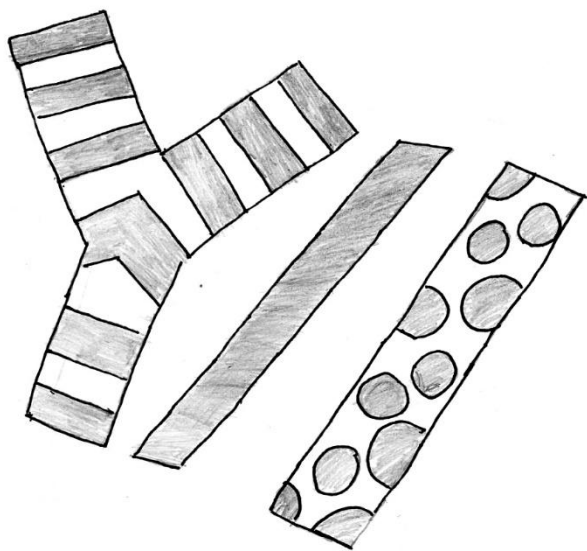
Doplň:

Plápolající oheň pál_.

Tohle auto je mé mám_.

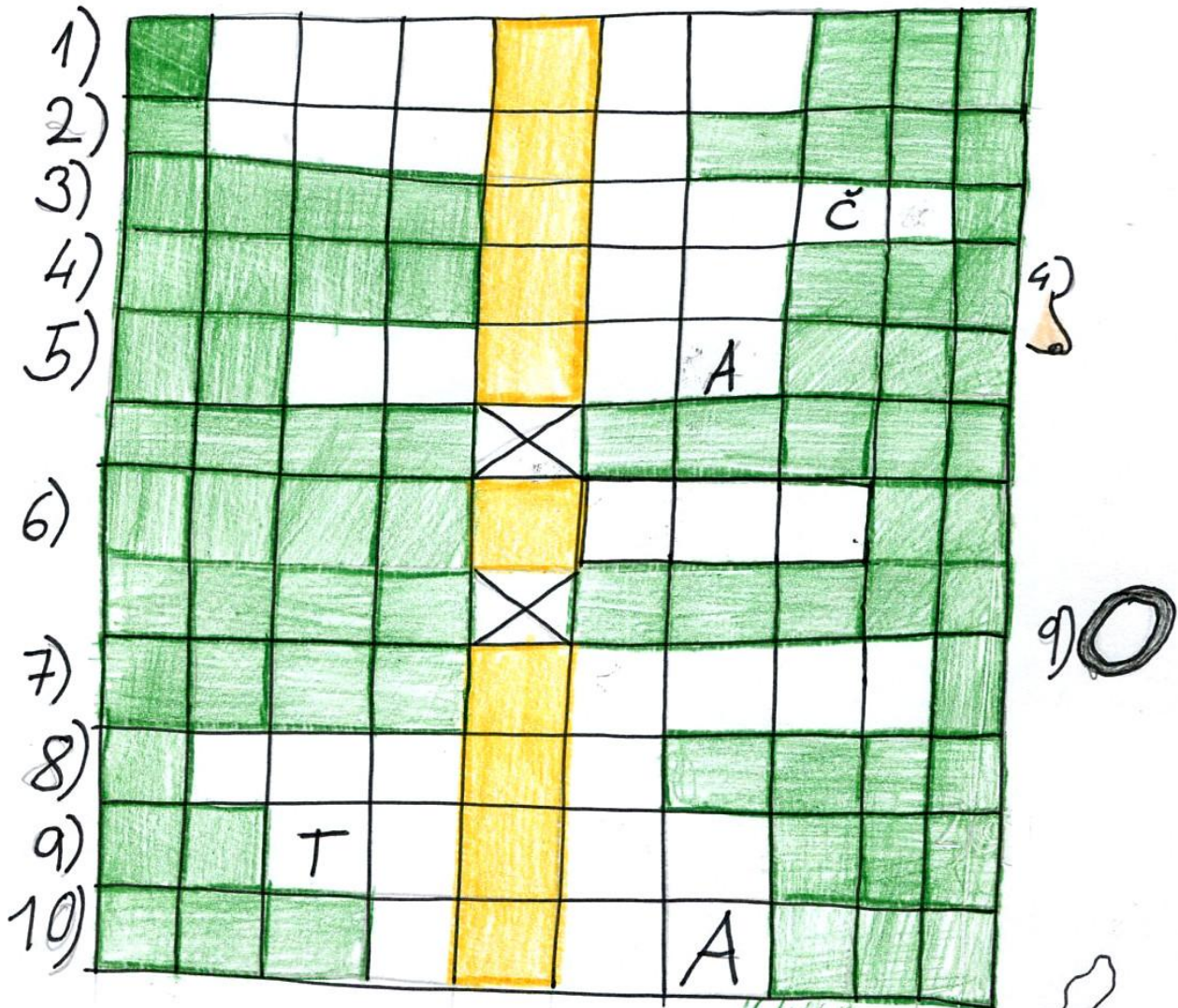
Gazela běží po step_.

Ps_ běhali na zahradě.

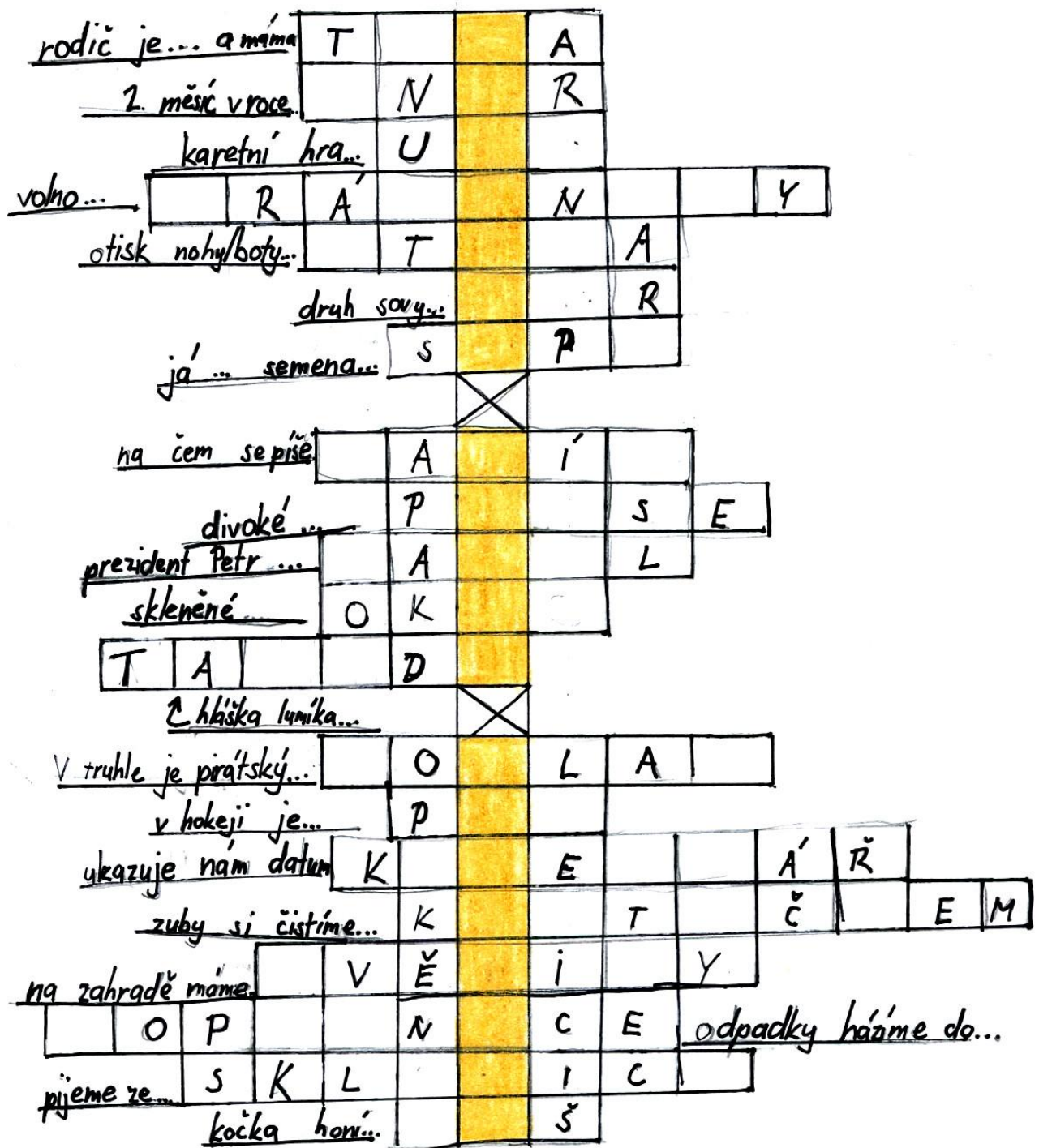
Křížovka

Tajenka _ _ _ _ _

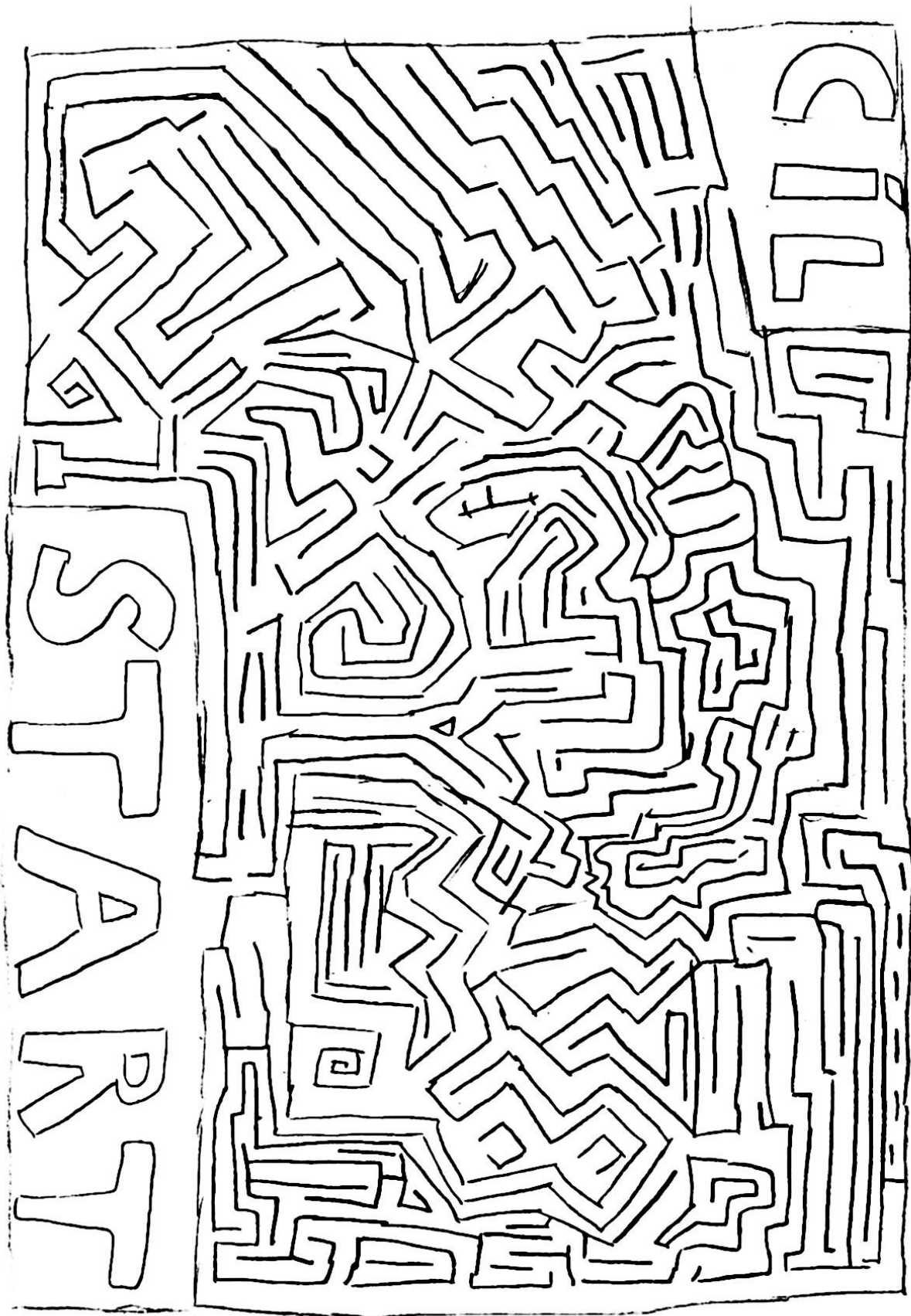

Adri a Mína

KŘÍŽOVKA

Hynek

Martin S., 5.C

MATEMATIKA

① Vypočítej, kolik dostal Tonda dárků.

$$15 + 17 = \boxed{}$$

$$37 + 45 = \boxed{}$$

$32 - 15 = \boxed{}$

$12 + 9 = \square$

$$53 + 25 = \boxed{}$$

$28 - 10 = \boxed{}$

$78 + 10 = \boxed{}$

$$46 + 76 = \boxed{}$$

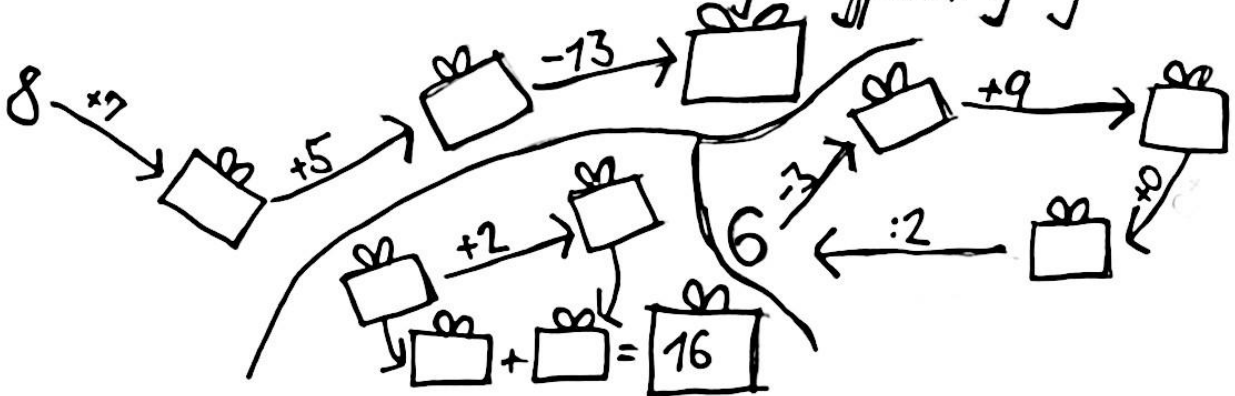
$78 - 25 = \boxed{}$

$21 + 71 = \boxed{}$

$69 + 32 = \boxed{}$

$101-32=\square$

② Z dárků si udělal hady. Vypočítej je.

③ Autobus.

Zastávky	A	B	C	D	E
Vystoupili			3	0	
Nastoupili	7	6		5	0
Jeli		11		13	

Kolik za cestu
z A do E vystoupilo
cestujících?

Kolik za cestu z
A do E jelo cestuji-
cích?

Vyhledej v osmi směrech.

černá, bílá, panda, myš,
mýval, vousy, netopýr.

č	b	í	l	á	r	x	h	m
l	e	f	e	t	š	a	c	y
a	o	r	i	v	k	y	s	j
d	p	a	n	š	l	u	m	v
n	s	a	č	á	o	b	o	f
a	j	l	a	v	y	m	k	d
p	o	n	e	t	o	p	y	r

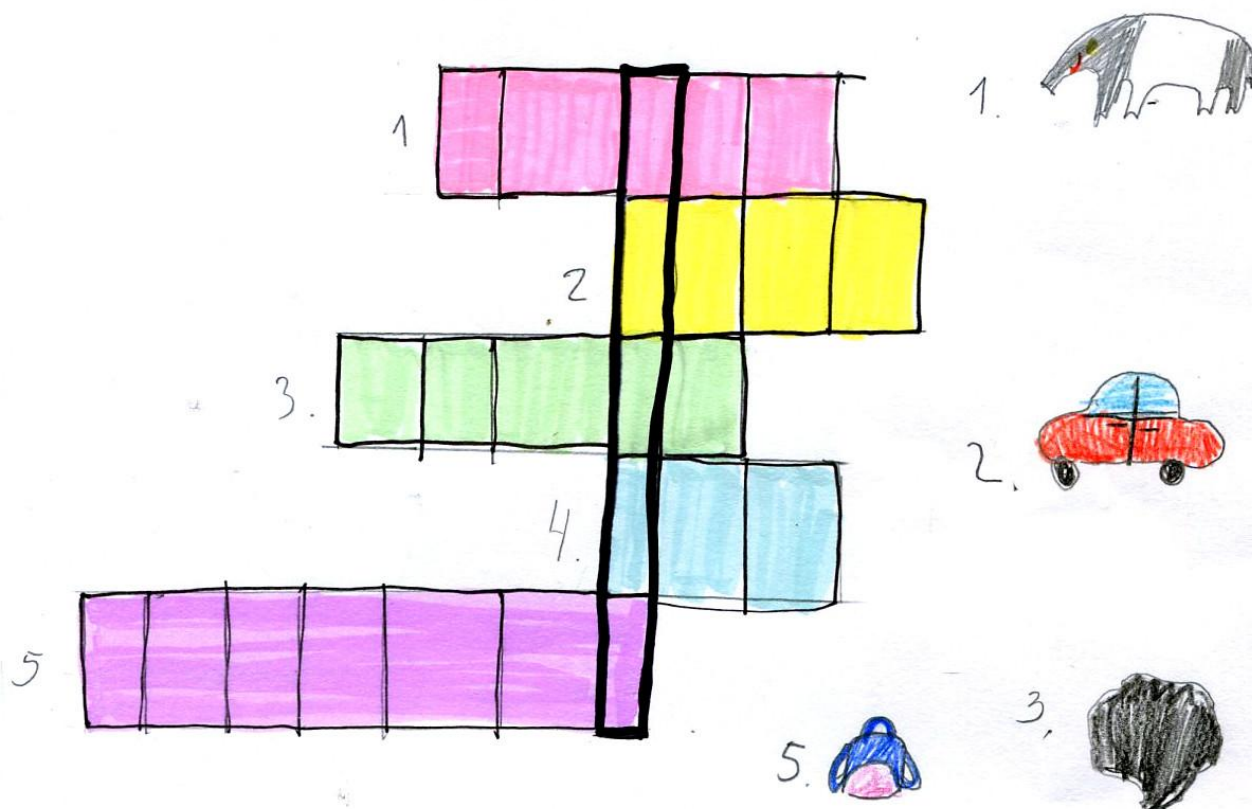
Róza

Tonda, 5.C

V Y L U Š T Ě

a Potom to napiš do věty!

Tohle zvíře miluje bambus.

Tohle zvíře je: _____

ŠIFRY

č.1

-.-.|.|.-.|.|-.-||

TAJENKA: _____

TAHÁK

A=.-	H=....	O=---	V=...-
B=-...	CH=----	P=.-.-	W=-.-
C=-.-.	I=-..	Q=-.-.	X=-.-.
D=-..	J=-.-	R=-..	Y=-.-.
E=-.	K=-.-	S=...	Z=-.-..
F=-..	L=-.-.	T=-	
G=-.-	M=-.-	U=-.-	
	N=-.		

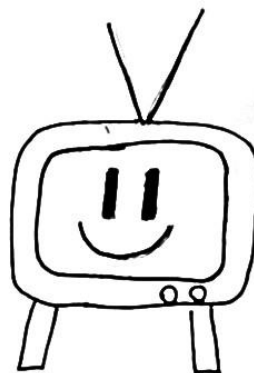
č.2

.|.|.|.|.

TAJENKA: _____

TAHÁK:

ABC	DEF	GHI
JKL	MNO	PQR
STU	VWX	YZ

č.3

77,88,22,777,000

TAJENKA: _____

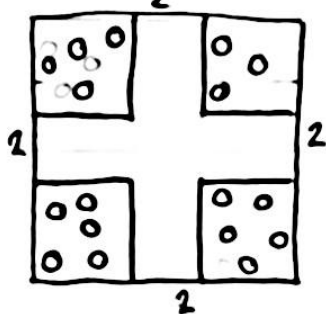
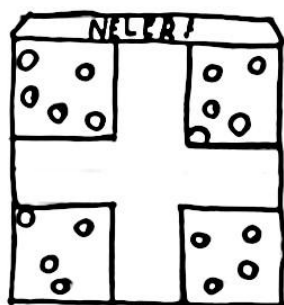
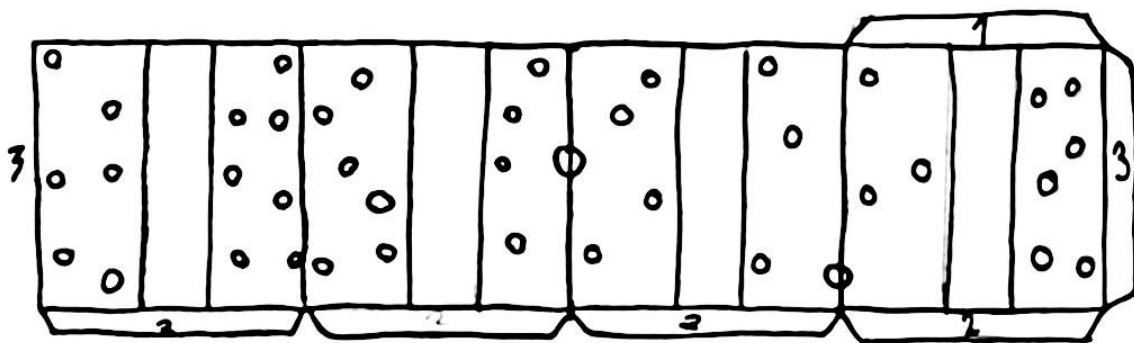
TAHÁK:

1 ABC	2 DEF	3 GHI
4 JKL	5 LMN	6 OPQ
7 RST	8 UVW	9 XYZ
	0 .2!	

CELKOVÁ TAJENKA: _____

VYROB

SI KRABÍČKU

VYROB SI DÁREK
JAKO KRABÍČKU
DO KTERÉ SI
MŮŽEŠ DÁT CO
CHCEŠ K TONDOVÝM

10 NAROZÍNÁM!

POZOR!

NIC TU NEVYBARVUJ
JSMĚ V ČERNOBÍLÉM
ČÍSLE!!!

ENGLISH WORDS

Spoj anglická slova s českými:

eyes

time

dog

heart

bird

pen

čas

srdce

pták

pero

oči

pes

Doplň anglická slova z minulého cvičení:

My _____ is beating fast.

_____ is running very fast.

The ____ is barking in the garden.

I have a ____ in my pencil case.

A ____ eats grain.

My ____ are green.

Doplň slova podle obrázků:

Dog ____

Cat ____

Snake ____

Rabbit ____

Fish ____

Mouse ____

Lion ____

TIP NA VÝLET

PERLY ČESKÉ KANADY

Česká Kanada je turistická oblast na jihu Čech a západní části Moravy.

Na území České Kanady je spousta zajímavých míst, které stojí za návštěvu.

Rozhledna U Jakuba

Rozhledna U Jakuba je dřevěná rozhledna na Havlově hoře v Javořické vrchovině.

Jedná se o areál s náznakem dřevěného opevnění ve stylu slovanského hradiště. V areálu můžou děti využít i herní prvky a navštívit lesopark.

Kostel Nejsvětější Trojice

Barokní kostel ze 17.století, který stojí na místě původního vypáleného kostela s klášteřem, je zasazen do rybníční oblasti.

Po domluvě si lze prohlédnout i podzemí kláštera.

Slavonické podzemí

Slavonické podzemí, spojené s gotickou zástavbou z 13. století, sahá až pod náměstí. Od roku 1998 je zpřístupněno veřejnosti s možností volby mezi dvěma prohlídkovými trasami.

Dačické muzeum – Výroba první kostky cukru na světě

Expozice v muzeu vypráví o kostkovém cukru vynalezeném v roce 1841 v Dačicích Jakubem Kryštofem Radem. Byl inspirován zraněním své ženy Juliany při sekání homole cukru.

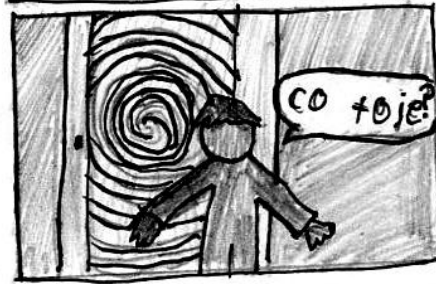
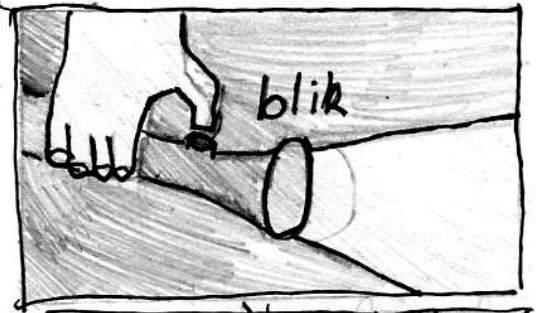
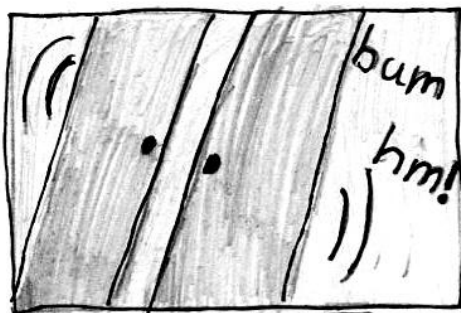
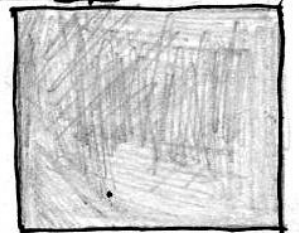
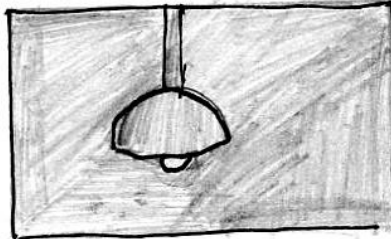
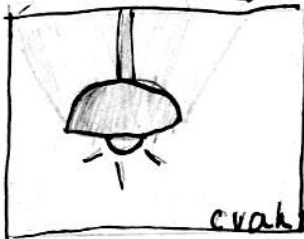
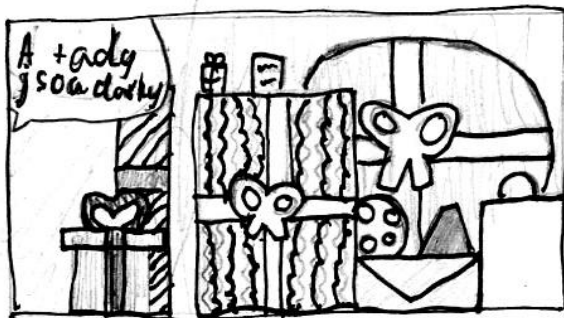
Mára

TONDOVY NEUVĚŘITELNÉ KULATINY

hodně štěstí zdraví
hodně štěstí Milý
Tondo hodně štěstí
zdraví

Co si myslíte o Tondovi. Co se mu stane a jak to vlastně dopadne? Uvidíte v dalším čísle. 31